

som har været knyttet dertil, bortfalder med Undtagelse af Protokollationsafgiften. Det er Hovedprincippet, og der er kun gjort enkelte Afvigelser derfra.

Jeg skal nu slutte med en Oversigt over de fiskalt vigtigste Punkter af Forslaget. Forhøjelsen af Sætserne for de tre Hovedklasser i Forbindelse med en Række andre mindre Forhøjelser ventes at kunne indbringe en forøget Indtægt af omtrent 800,000 Kr. om Aaret. De faste Ejendomme have tidligere maattet bære en meget væsentlig Del af Byrden ved disse Afgifter, medens den mobile Ejendoms Omsætning har været beskattet i meget ringere Grad. Det hænger selvfølgelig sammen med Tidsforholdene i 1861, hvor alle disse Omsætninger havde saa meget mindre Betydning i Sammenligning med faste Ejendommers Omsætning end nu. Naar Stempeloven nu skal ændres, maa vi forekommer det mig, i Lighed med fremmede Landes Lovgivning gaa til en ikke ubetydelig Forøgelse af Beskatningen paa Omsætningen af den mobile Formue. Man har dog ikke helt kunnet undgaa en Forøgelse ogsaa for faste Ejendommers Vedkommende. Forholdet er her, for at springe alle Enkeltheder over, at der nu paa Stempel- og Tinglæsningsafgifter samt Halvprocentafgift ved Omsætning af faste Ejendomme hviler 13 pro mille. Efter de her forelagte Forslag vil det blive 1 pro mille mere. Da nu Omsætningen af fast Ejendom omtrent kan anslaas til  $\frac{1}{4}$  Milliard, omtrent 250 Mill. Kr., vil det ses, at den mindre Forøgelse, her foreslaas for Omsætningen af fast Ejendom, vil komme til at beløbe sig til  $\frac{1}{4}$  Mill. Kr., hvorimod Forøgelsen for den bevægelige Formues Omsætning falder langt betydeligere, hvilket efter den Hovedbetragtning, jeg for et Øjeblik siden fremdrog, er fuldt retfærdigt.

Den finansielt betydningsfuldeste Forøgelse falder paa Lotteristempelafgiften. Der er foreslaaet nye Regler, om hvis Enkeltheder jeg skal henvide til Lovforslaget. Jeg skal blot som Hovedtræk deri anføre, at Klasselotteriets Sedler, som jo ere Hovedmassen, ville ikke som nu blive stemplede med en ensartet Afgift paa Sedlerne, hvad enten det er  $\frac{1}{8}$ ,  $\frac{1}{4}$ ,  $\frac{1}{2}$  eller hele Sedler, men Stempelafgiften vil i højere Grad end før rette sig efter Sedlernes Værdi, saa at  $\frac{1}{8}$  Sedler skulle stemples med 15 Ø.,  $\frac{1}{4}$  med 25 Ø.,  $\frac{1}{2}$  med 40 Ø. og den hele Seddel med 60 Ø. Det almindelige Stempel for Bortlodning, altsaa for Landbrugslotteriet, Varelatteriet og mindre Bortlodninger, bli-

ver i Stedet for et fast Stempel paa 10 Ø. et fast Stempel paa 20 Ø. Hvad Koloniallotteriet angaar, er Stemplet der fastsat ved særlig Lov og gaaet over i Kontrakten, saa at det ikke for Øjeblikket kan ændres. Et Forhold, som har givet Anledning til mange praktiske Vanskeligheder, og som sikkert mange ærede Medlemmer have stødt paa ude i Livet, er, at Folk i god Tro foranstalte en Bortlodning i veldædigt Øjemed og ere ikke tilstrækkeligt bekendte med, at der paa denne Bortlodning hviler Stempelpligt. I saadanne Tilfælde falder man over dem bagefter; Finansministeriet kan eftergive Bøden, men kan ikke efter den bestaaende Lov eftergive selve Stempelafgiften. Denne Myndighed faar Finansministeriet efter det her foreliggende Lovforslag, for saa vidt Bortlodningens Indtægt gaar til velgørende eller almenyttige Formaal, og Sedlernes Pris ikke overstiger 1 Kr. Ved den forøgede Lotteristemplingsafgift vil efter Forslaget fremkomme en Merindtægt af 950,000 Kr.

Saa foreslaas der en Række Forhøjelser hidrørende fra Stempelafgift paa Veksler, Checks og Aktier, særlig Ihænderhaveraktier. Angaaende Vekselstemplet er der opnaaet Enighed i Kommissionen om en Forhøjelse, som omtrent andrager  $\frac{1}{3}$  Mill. Kr. Angaaende Enkelthederne henviser jeg til Forslaget. Den bestaaende Stempelovs Regler om Stempeling af Aktier ere meget forældede. Ved Beregningen af Stempelafgiften skal der tages Hensyn til, hvorvidt de Værdier, Aktierne repræsenterer, ere fast Ejendom, Skibe eller Løsøre. Men dette er under moderne Forretningsformer upraktikabelt, og Resultatet er blevet, at Aktiestemplet praktisk talt er gaaet ned til den laveste Sats, Gældsbrévssatsen, efter den bestaaende Stempelov, altsaa  $\frac{1}{6}$  pro mille. Ved Forslaget her skelnes mellem Ihænderhaverpapirer og Papirer, der lyde paa Navn. Stempeltaksten for Ihænderhaveraktier gaar op til 1 pCt., medens den for Papirer, noterede paa Navn, bliver beregnet efter anden Klasses Takst med  $\frac{1}{5}$  pCt. Det er en meget betydelig Forhøjelse, der her foreslaas, men ingenlunde højere end den Stempelafgift, der haves i de største forretningsdrivende Lande. I Tyskland hviler der en Stempelafgift paa indenlandske Aktier paa 3 pCt., i England paa 1 pCt. og i Frankrig mellem 1 og 2 pCt.

Checkstemplet vil maaske være en af de Afgifter, der ville vække nogen Modstand.